

HOOFSTUK 24. VAKANSIE

"As die huisheer weet in watter uur die dief sou kom, dan sou hy gewaak het en nie in sy huis laat inbreek het nie." - **Luk.12:39**

In 'n toespraak oor opvoeding sê Edward Thring: *"Die magtige ledige ure met hul tydverdryf is alvermoënd... Die magtige vraag van die ledige ure behoort die belangrikste vraag van almal te wees, aangesien dit die grootste uitwerking op die karakter het.... Die ledige ure is die skarnier waarop die ware opvoeding draai."*

Hierdie groot meester in die wetenskap van die opvoeding het gesien dat edele karakter en opregtheid van inbors eerste kom, en dan daarna as tweede saak, die aankweek van bekwaamheid en krag. Hy het ook gesien dat hoewel die onderwyser veel kan doen in woord en in daad om deur 'n hoë geloof en ware werksaamheid aan te spoor en te lei, moet elke kind tog self sy eie karakter uitwerk. En dit is omdat dit in die ledige ure is, wanneer hy vry is van dwang en toesig, dat die kind wys wat werklik die sterkste by hom weeg, dat hy van die ledige ure gepraat het as hoogsbelangrik en alvermoënd, die spil waarom die ware opvoeding draai.

In die godsdiens is dit besonder waar. Duisende studente het dit gevoel sonder om te weet hoe om dit uit te druk of te verklaar. Op kollege of skool het hulle môre-uur sy plek gehad op hul rooster. Die hele verstand is ingespan vir gereelde en sistematiese werk, en die tyd vir godsdiens word net so gereeld gehou as dié vir 'n klas of private studie.

Wanneer die tyd van ontspanning kom en 'n mens vry is om te maak net soos hy wil, vind meer as een dat die môre-uur en sy omgang met God nie so natuurlik geword het nie, nie so 'n noodsaaklikheid in die geestelike lewe en so 'n genot is dat die onderhou daarvan nie sou inbreuk maak op ons vakansieplesier nie. Die vakansie word die toets van karakter, die bewys van hoe ver 'n mens met Job kon sê: *"Die woorde van Sy mond het ek bewaar meer as my eie wet."* (**Job 23:12**). Die kwessie van die ledige ure is inderdaad hoogsbelangrik. Dan spandeer ek my vryheid en natuurlikheid op wat ek die meeste liefhet. Dan bewys ek en vermeerder ek die krag om te behou as die grootste skat wat ek besit.

'n Onderwyser in 'n groot skool in Amerika, so word vertel, het gesê: *"Die grootste moeilikheid waarmee ons te kampe het, is die somervakansie. Juis wanneer ons 'n seun opgevoed het tot 'n goeie hoogte van dissipline en hy begin reageer op die*

beste ideale, verloor ons hom, en wanneer hy in die herfs terugkom, moet ons begin om dit alles weer oor te doen. Die somervakansie maak hom eenvoudig sleg."

Hierdie verklaring wat betrekking het op gewone studie en plig, is sterk: binne sekere perke is dit net soveel van toepassing op die geestelike lewe. Die skielike verlies van gereelde gewoontes, en die listige gedagte dat volmaakte vryheid om te doen soos 'n mens verkies, volmaakte geluk beteken, laat menige jong student terugval in sy Christelike lewe. Daar is geen punt waarop dit meer noodsaaklik vir ouer en meer ondervindingryke lede van die Studente-vereniging is om hul jonger lede te help en te beskerm as dit nie. Die resultaat van maande mag verloor word deur die verwaarlosing van 'n week. Ons weet nie in watter uur die dief kom nie. Die gees van die môre-uur beteken onafgebroke waaksaamheid die hele dag en elke dag.

Daar is verskillende perspektiewe waaruit die gevaar, en veiligheid daarteen, vir die student verduidelik kan word. Met die vakansie word ons vrygestel van die skoolwette waaronder ons lewe. Maar daar is ander wette: wette van moraliteit, wette van gesondheid, waarvan daar geen verslapping is nie. Laat die student gewaarsku word dat die roeping tot daaglikse gemeenskap met God nie aan die eerste wette behoort nie, maar aan die tweede. Net soveel as hy elke dag gedurende die vakansie behoefte daaraan het om te eet en asem te haal, moet hy **elke dag die hemelse brood eet en die lug inadem.**

Maak dit duidelik dat die môre-uur nie alleen plig is nie, maar 'n onuitspreeklike voorreg en plesier. Omgang met God, die bly in Christus, om die Woord lief te hê en die hele dag dit te bepeins – vir die nuwe wedergebore natuur is hierdie dinge lewe en krag, gesondheid en vreugde. Beskou hulle in hierdie lig: glo in die krag van die nuwe natuur binne-in jou en tree daarvolgens op daarop: al voel jy dit nie, sal dit tog bewaarheid word. Beskou dit as 'n vreugde en dit sal vir jou tot 'n vreugde word.

Bo alles, besef dat die wêreld jou nodig het en op jou vertrou om sy lig te wees. Christus wag vir jou as lid van Sy liggaam om dag na dag Sy verlossende werk deur jou te doen. Nòg Hy nòg die wêreld nòg jy kan dit bekostig om 'n enkele dag te verloor. God het jou geskape en verlos sodat Hy deur jou, net soos Hy sonder onderbreking deur die son die wêreld verlig, Sy lig en lewe en liefde kan laat voortsyn op die mense. Jy het behoefte daaraan om elke dag opnuut in verbinding te wees met die bron van alle lig. Dink tog nie daaraan om te vra om 'n

vakansieverligting van hierdie omgang nie. **Neem** so 'n breek van omgang met God, nog minder.

Waardeer die vakansie vir die ekstra tyd wat dit jou bied om dit te bestudeer wat buite jou gewone stiltetyd geval het. Waardeer jou vakansie vir die spesiale geleentheid vir meer omgang met die Vader en die Seun. In plaas daarvan dat dit 'n strik sal word, in plaas van dat al jou kragte uitgeput sal word deur die hindernis om grondgebied te verloor, waardeer die vakanste as 'n geseënde tyd vir genade en oorwinning oor self en die wêreld, vir groot vermeerdering van genade en krag, om geseën te word en tot 'n seën gemaak te word.

Gebed: "Here Jesus Christus, ek het baie ledige ure in my lewe verspil tydens vakansies en naweke. Ek wy my wil aan U toe. Ek wil met U tyd spandeer. Help my om selfs wanneer ek ontspan, elke oomblik van U bewus te wees en sodoende in U te bly."